

MARTTI LUTHER

Jumalan sanan luotettavuus

(1 Moos. 24:50-52:n johdosta)

Koko tämän hankkeen näin helppo ja onnekas toteutuminen johtuu siitä, että Jumala on enkeleineen paikalla auttamassa ja edistämässä asiaa. Jumalan sana löytää sijaa Laabanin ja Betuelin sydämessä, siitä heidän vastauksensa: Sinun sanoistasi me ymmärrämme, että sinä olet Aabrahamin palvelija ja Aabraham itse on Jumalan palvelija. Näin he siis käsittivät nämä sanat täysin itsensä Jumalan antamiksi ja ottivat ne sellaisina vastaan. Me olemme todella onnellisia, jos meillä on sama vakaumus silloin, kun kuulemme jonkun veljistä tai sananpalvelijoista kaiuttavan Jumalan sanaa ja käsitämme kuulevamme itseään Jumalaa. Jos sen uskoisimme, olisimme todella autuaat ja sillä olisi tavaton merkitys uskon lisäämiseen ja vahvistamiseen sekä toivon ja kaikkien muiden hyveiden virittämiseen.

Näin pitäisi meidän todella tehdä. Ihmisen äänellinen sana olisi otettava vastaan taivaalta kajahtavana Jumalan äänenä. Tässä kuuluva palvelijan sana on sekin äänellinen niin kuin sananpalvelijankin sana; silti nuo pyhät miehet katsovat ja arvioivat sen tulevan Jumalalta.

Tämä onkin tarkoin pantava merkille usein sattuvan koetuksen tähden. Ei koko maailmassa ole niin alhaista oppilasta, jonka on pakko sietää useampia mestareita ja tohtoreita kuin Jumalan viisaus. Sanoohan Kristus Matteuksen 11. luvussa: “Ja viisaus on oikeaksi osoitettu kaikissa lapsissansa” (Matt. 11:19 Luth.) Kaikki se, mitä Jumala puhuu tai tekee, saa äärettömän määrän tuomareita, oikaisijoita ja ankaroita arvostelijoita. Olisihan parempi yhtyä näiden miesten sanoihin: “Herralta tämä sana on tullut.” Hän itse muuttakoon ja oikaiskoon sen, mikä näyttää muutettavalta, lisättävältä tai vähennettävältä, minun ei ole missään tapauksessa lupa sitä tehdä. Tässä juuri tekevät syntiä paavilaiset, turkkilaiset, juutalaiset, sakramentin viholliset ja kaikki lahkohenget. Kunpa Jumala saisi aikaan sen, että me säilyttäisimme hänen sanansa oikean ja vilpittömän ymmärtämisen.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 450-451. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Miksi uskolliset luterilaiset osallistuvat puhdasoppisen seurakunnan tilaisuuksiin?

Tässä lehdessä toisaalla yli 75 vuoden takaa pastori Uppalan kirjoitus käsittelee sitä, miksi puhdasoppiset luterilaiset eivät osallistu toisoppisiin tilaisuuksiin. Tämän tärkeän asian kääntöpuoli on myös mitä merkittävien. Mitä syytä on osallistua oikein opettavan seurakunnan tilaisuuksiin?

Ensimmäisenä mainittakoon Jumalan kolmas käsky: “Muista pyhittää lepopäivä.” Tämä käsky velvoittaa meidät käyttämään Jumalan sanaa sekä yksityisesti että seurakuntina. Seurakunnan kokoontumisiin liittyy Jumalan sana: *“Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän.”* (Hebr. 10:25)

Toinen syy on seurakunnan tilaisuuksien varsinainen sisältö. Pääasioina ovat Jumalan sanan saarna ja ehtoollisen sakramentin nauttiminen. Nämä ovat syntisille välttämättömiä asioita. Evankeliumin sana ja ehtoollinen ovat armonvälineitä. Jumala on liittänyt niihin lupauksen syntien anteeksiantamisesta. Tämä on uskovan sekä päivittäinen sielunruoka että se peruste, jolla hän kestää viimeisenä päivänä ja perii autuuden. Sanan opetus ohjaa myös oikeaan uskovan vaellukseen.

Kolmanneksi seurakunnan tilaisuuksissa rukoillaan yhteisesti. Siellä rukoillaan jokaisen läsnäolijan puolesta, jotta usko säilyisi ja vahvistuisi. Yhteisesti rukoillaan myös koko seurakunnan, puhtaan opin säilymisen ja leviämisen sekä monien maallisten asioiden puolesta.

Neljänneksi seurakunnan kokouksissa, erityisesti jumalanpalveluksissa, uhrataan Herralle. Jumalan tahto on, että annamme hänen valtakuntansa työhön ja vastaamme seurakunnan ajallisista tarpeista. Tähän hän ei ole

säätänyt tiettyä määrää. Apostoli opetti: *“Antakoon kukin, niinkuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.”* (2 Kor. 9:7)

Viidenneksi jumalanpalveluksissa saadaan Herran siunaus. Saamme lähteä jumalanpalveluksesta Jumalan siunaus mukana. Se kattaa koko elämämme, niin hengelliset kuin maallisetkin tarpeemme.

Kuudenneksi seurakunnan tilaisuuksiin osallistuminen antaa myös todistuksen. Melkein väistämättä joku tulee tietämään sen, että käyt säännöllisesti seurakunnan tilaisuuksissa. Tämä antaa luontevan pohjan kutsua myös toisia sanankuuloon. Kun seurakunta kokoontuu ehtoolliselle, liittyy siihen myös tämä puoli: *“Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee.”* (1 Kor. 11:26)

Seitsemänneksi voidaan vielä erikseen mainita virret. Ne liittyvät aiheensa mukaisesti sanan opettamiseen ja rukoukseen. Virret ovat olennainen osa seurakunnan saamaa opetusta ja myös sen toisille antamaa tunnustusta. Käytäntö osoittaa myös, että juuri virret usein säilyvät uskovan muistissa myös silloin, kun iän tai sairauden vuoksi muut asiat eivät enää pysy mielessä.

On tärkeää, että käytämme Jumalan sanaa myös yksityisesti. Seurakunnan tilaisuuksissa ja erityisesti jumalanpalveluksissa on kuitenkin monia asioita, jotka eivät toteudu sanaa yksityisesti käytettäessä. Siksi on harhakäsitys, että yksityisellä sanan tutkimisella voisi korvata seurakunnan tilaisuuksiin osallistumisen. Olkoot siis seurakunnan kokoontumiset meille kalliita asioita sielun turvaksi nyt ja iankaikkista elämää varten.

Kimmo Närhi

Miten Jeesus tekee omistaan rohkeita todistajia?

Luterilainen n:o 5/1965, s. 51,52.

Luuk. 24:36-48.

"Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat hänet tunteneet, kun hän mursi leivän. Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen. Mutta hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne? Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan." Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa. Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?" Niin he antoivat hänelle palasen päistettua kalaa. Ja hän otti ja söi heidän nähtensä. Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa." Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksi-

saamiseksi on saarnattava hänen nimesssänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä. Te olette tämän todistajat."

Lukittujen ovien takana olevat opetuslapset eivät tuottaneet Jeesukselle iloa. Hänen tahtonsa näet oli, että he rohkeasti julistaisivat maailmalle sitä ilosanomaa, että hän on noussut ylös kuolleista. Ei Jeesus nytkään iloitse siitä, että hänen opetuslapsensa arkoina ja peljästyneinä sulkeutuvat lukittujen ovien taakse. Maailman täytyy saada kuulla saarnaa parannuksesta ja syntien anteeksiantamuksesta. Golgatan tapahtumat täytyy saada ihmisten tietoon; samoin myös sanoma tyhjästä haudasta ja ylösnoussesta Vapautajasta. "Te olette tämän todistajat". Nämä sanat kuuluvat meillekin, jotka olemme hänen opetuslapsiaan uskon kautta.

Tekstimme kertoo meille, miten Jeesus teki peljästyneistä opetuslapsista rohkeita todistajia, nimittäin siten, että

Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.

Näin hän poisti heistä sen, mikä esti heitä todistamasta: ensinnäkin pahan omantunnon ja toiseksi epäuskon.

Nämä samat esteet vaivaavat meitäkin. Tekstimme tarjoama opetus on siis meillekin erittäin tarpeellinen.

I.

Me saatamme helposti ajatella, että jos Jeesus ilmestyisi meillekin näky-

vässä muodossa, silloin mekin voisimme rohkeasti todistaa hänestä. Jeesus kuitenkin tekstissämme osoittaa meille, että meidän on etsittävä tätä voimaa ja rohkeutta pyhistä kirjoituksista. Kun hän oli ilmestynyt sinne huoneeseen, jossa opetuslapset olivat, oli näyttänyt heille kätensä ja jalkansa ja syönyt paistettua kalaa heidän nähtensä, hän sanoi: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa. Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset." Jeesus saapuu opetuslasten luo selittämään kirjoituksia, ei vain näyttäytymään heille. Hänen

näkemisensä synnytti opetuslapsissa iloa ja ihmettelyä, mutta heitä kuitenkin vaivasivat epäilykset: Jospa hän onkin vain henki. Jospa tämä on vain näky. Vasta sen jälkeen, kun Jeesus oli selittänyt heille kirjoitukset ja avannut heidän ymmärryksensä, poistuivat epäilykset ja pelko heidän sydämistään. Samoin on asianlaita meihinkin nähden. Kun Jeesus saa Pyhän Hengen kautta avata ymmärryksemme käsittämään kirjoitukset, silloin uskomme vahvistuu.

Opetuslapset olivat pelon vallassa lukittujen ovien takana ensiksi sen tähden, että heillä oli paha omatunto. Ajatelkaamme niitä edellisen torstai-illan tapahtumia: He olivat riidelleet keskenään siitä, kuka heistä oli suurin. He

olivat olleet uneliaita silloin kun Jeesus kärsi Getsemanessa sanomatonta sielun tuskaa. He olivat paenneet, kun Jeesus vangittiin. Ei Pietari yksin ollut kieltäjä. Hänellä oli Juudaan lisäksi kymmenen muuta kanssarikollista. — Ja nyt olivat tulleet omantunnon vaivat: Mitä Jeesus mahtoikaan ajatella meistä? Me kohtelimme häntä niin häpeällisellä tavalla silloin kun hän niin kipeästi olisi tarvinnut tukeamme.

Rohkea todistaminen edellyttää puhdasta omaatuntoa Jumalan edessä. Siellä missä synti vaivaa ja missä puuttuu varmuus siitä, onko jokin synti anteeksiannettu, ei voi olla rohkeaa todistamista Jeesuksesta. Siellä on vain kyöneleitä, murhetta ja pelkoa ja kelvottomuuden tunne. Miten minä, tällainen syntinen, voisin muille puhua? Parempi kun vetäydyn syrjään ja jätän todistamisen niille, jotka ovat arvollisia todistamaan.

Jeesus tietäen, että opetuslapsilta puuttui sydämen rauha sanoo: “Rauha teille”. Ja myöhemmin hän todistaa kirjoituksista, että hän todella voi antaa heille tosi rauhan, selittäen heille, mitä hänestä on kirjoitettu Mooseksen laissa, profetoissa ja psalmeissa — että hän on se “vaimon siemen”, joka on rikki polkeva käärmeen pään”, se josta sanotaan: “Rangaistus oli hänen päälänsä, että meillä rauha olisi”, ja se joka psalmistan kautta sanoo: “Sillä sinä et jätä sieluani tuonelaan, etkä anna valittusi nähdä turmelusta.” Näin Hän vakuuttaa heille, että hän on todella tehnyt rauhan hänen ristinsä veren kautta. Jumala on hänen kauttaan sovittanut maailman itsensä kanssa.

Onnellinen se ihminen, joka syntiä tehtyään joutuu omantunnon syytök-

sien kohteeksi. Onnellinen se ihminen, jolla on särjetty ja pelonalainen sydän, joka tuntee syntikuorman. Hän saa evankeliumista lohdutuksen, hänelle se maistuu. — Voi, niin monet eivät tunne sydämessään mitään pelkoa, vaikka he jatkuvasti loukkaavat pyhää Jumalaa pahoilla ajatuksillaan, sanoillaan ja teoillaan. Niin monien omatunto on lakannut syyttämästä, kun syntiä on jatkuvasti palveltu ja omantunnon ääni on aina yhä uudelleen tukahdutettu. Jeesuksen tarjoamaa rauhaa ei tarvita, evankeliumin sana hylätään, tämän maailman ruhtinaan sanaa noudatetaan. Voi sitä hirmuista päivää, kun tämä väärä rauha muuttuu iankaikiseksi tuskaksi, kun omatunto jälleen alkaa syyttää eikä enää tosi rauhaa tarjota. Rakas Jeesus, varjele meitä, ettemme paatuisi ja joutuisi viettämään iäisyttä ilman rauhaa.

Peljästyneet ja arat opetuslapset saivat jälleen tosi rauhan sydämiinsä. Luther sanoo: “Ei Jeesus nuhtelee opetuslapsiaan sanoen: Menkää pois, minä en huoli teistä; teidän täytyy olla väkeviä ja rohkeita ja nyt istutte täällä arkoina ja hämmästyneinä. Ei hän niin tee, vaan lohduttaa heitä ystävällisesti tehdäkseen heidät väkeviksi ja rohkeiksi, Sen vuoksi heistä tulikin väkeviä ja rohkeita vieläpä iloisia ja riemuitsevaisiakin.” Opetuslapset saavat vakuutuksen siitä että heidän häpeälliset syntinsä ovat anteeksiannetut. Jeesus antaa jälleen heille sen rauhan, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi ja he ovat jälleen varmoja siitä, että he ovat taivaallisen Isän rakkaita lapsia.

Ei Jeesus sinuakaan työssä pois luotansa, ystävä, kun sinä synnin tahraamana, arkana ja pelkäväisenä

hänen luoksensa saavut. Päinvastoin, hän sanoo: Rauha sinulle. Ja hän tahtoo, että sinäkin olet varma siitä, että syntisi ovat kaikki pesty pois hänen veressään. Älä siis pakene häntä, kun synti on saanut sinut kiedotuksi pauloihinsa, vaan mene sinne, missä tiedät Jeesuksen olevan, että hän saa vihmoa sydämesi puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja antaa sinulle sen rauhan, jonka hän hankki sinulle ja koko maailmalle pyhällä elämällään, pyhällä kalliilla verellään ja kärsimisellään ja kuolemallaan. Käännä hänen sanansa puoleen. Ja jos et saa rauhaa yleisestä evankeliumin julistuksesta ja synnin päästöstä, kiirehdi sielunhoitajasi tai jonkun Jumalan lapsen luo ja ota vastaan yksityinen synninpäästö. Älä jää murheen ja pelon valtaan. Tämä ei ole Jeesuksen tahto. Hän tahtoo, että sinulla on puhdas omatunto ja rauha sydämessäsi ja sielussasi.

Tällaista rauhaa nauttiessasi voit todistaa muillekin Jeesuksesta. Tahdot, että muutkin saavat saman rauhan, ja rohkenet todistaa, sillä olet varma, että Vapahtajasi on kanssasi siunaamassa ja vahvistamassa.

II

Opetuslapset olivat lukittujen oven takana pelon vallassa myös sen tähden, että heitä vaivasi epäusko. Jeesus oli kuollut ja hänen ruumiinsa oli pantu hautaan. Totta kyllä, he olivat kuulleet, että hauta oli ollut tyhjä pääsiäisaiamuna. Emmauksen opetuslapset olivat myös kertoneet heille, että Jeesus elää. Mutta he kuitenkin epäilivät. Ja kun epäusko vaivaa, silloin on vaikeaa tehdä lähetystyötä. Kun en itse ole vakuuttunut siitä, että Jeesus elää, en muitakaan vakuuta siitä, että asia näin

on. Kun en ole varma siitä, että Jeesuksen sana on voimallinen ja voi kivi-kovan sydämen pehmittää, en tunne mitään erikoista intoa tämän sanan julistamiseen. Kun en ole varma siitä, että Jeesuksessa yksin on pelastus iankaikkisesta kadotuksesta, en pidä tärkeänä kertoa hänestä muille. Mutta mitä varmempi olen siitä että Jeesus elää ja että hän on hankkinut juuri minulle anteeksiantamuksen ja taivaan ja että hän sanansa kautta tarjoaa ja antaa syntisille tämän pelastuksen, sitä rohkeampi ja halukkaampi olen minä Jeesuksesta todistamaan. En voi jäädä lukittujen ovien taakse piiloon, en voi olla välttämättä niistä tuttavistani ja omaisistani, jotka väärässä rauhassa kulkevat kohti iankaikkista kadotusta. Täytyy puhua siitä, mitä Henki on minulle kirkastanut.

Poistaakseen epäilykset opetuslasten sydämistä Jeesus käski heidän katsoa hänen käsiään ja jalkojaan ja kosketella häntä. Sitten, vaikka hänen kirkastettu ruumiinsa ei tarvinnut ruokaa, hän söi paistettua kalaa heidän nähtensä, että he huomaisivat hänen olevan todella se sama Jeesus, joka oli kärsinyt ja kuollut Golgatalla, eikä henki. Näillä toimenpiteillä hän tahtoi osoittaa heille, että kirjoitukset olivat tulleet täytetyiksi. Hän todella oli kärsinyt ja kuollut maailman syntien tähden ja oli noussut ylös kuolleista, kuten pyhissä kirjoituksissa oli ennustettu: "Kaikki pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profetoissa ja psalmeissa." Jeesus poistaa epäilykset opetuslasten sydämistä johdattamalla heidät kirjoituksiin ja avaamalla heidän ymmärryksensä käsittämään ne. Ja huomatt-

kaamme, ettei Jeesus epäile Mooseksen kirjojen luotettavuutta, kuten monet nykyajan teologit. Hän todistaa että ne ovat Jumalan Sanaa ja että ne todistavat Hänestä.

Epäilykset poistuvat meidänkin sydämistämme, kun Jeesus saa avata ymmärryksemme käsittämään pyhät kirjoitukset. Hän avaa ymmärryksemme Pyhän Hengen kautta, kun me rukouksmielin ja nöyrinä kuulemme ja tutkimme hänen Sanaansa. Lapsenmielisille hän on luvannut ilmoittaa ne Raamatun totuudet, jotka viisailta ja ymmärtäväisiltä pysyvät salattuina. Pyhien kirjoituksien kautta hän näyttää meillekin haavansa ja vakuuttaa meille, että ”hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runeltu meidän pahain tekojemme tähden... ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Pyhien kirjoituksien kautta hän antaa meillekin varmuuden, että hän on noussut ylös kuolleista ja maailma on tullut sovitetuksi Jumalan kanssa; joka uskoo ja kastetaan se pelastuu. Ja ilomme on oleva suuri!

Opetuslapsista sanotaan etteivät ”he vielä uskoneet ilon tähden vaan ihmettelivät”. Luther sanoo: ”Tämäkin on yksi kristittyjen kiusauksista, että armo on liian suuri, liian kirkas meidän huonoutemme ja kelvottomuuteemme nähden Kristuksen edessä, ja että lohdutuskin on liian korkea, niin että sydämemme ovat liian ahtaat sitä käsittämään.” Mutta kun Jeesus avasi opetuslasten ymmärryksen käsittämään kirjoitukset, he sekä iloitsivat että uskoivat. Samoin Pyhä Henki on kirjoitusten kautta antava meille voiman uskoa sen järjelle käsittämättömän asian, että, missä synti on suureksi tullut, siellä armo on tullut ylenpalttiseksi; Jumala ei kerta kaikkiaan muista veriruskeita syntejämme, vaan ilman omaa ansiotamme on antanut ne kaikki anteeksi.

Ja tämän uskoen me ilomielin Jeesuksen todistajina noudatamme Jeesuksen käskyä ja julistamme parannusta syntien anteeksisaamiseksi Jeesuksen nimessä. Julistamme lakia, että Pyhä Henki voi sen kautta rikkoo sen väärän rauhan, joka ihmisten sydämissä vallitsee ja jonka perustuksena on ihmisen oma vanhurskaus. Julistamme evankeliumia, että hätääntyneet saavat lohdutuksen — varmuuden, että Jumalan Poika on hankkinut heille täydellisen pelastuksen, joka armosta annetaan uskon kautta ilman omaa ansiota.

Ystävä, sinä joka suret sitä, että olet niin huono todistaja. Salli Jeesuksen antaa sinulle rohkeutta ja voimaa pyhien kirjoitusten kautta. Kuuntele, kun hän puhuu. Usko hänen sanansa ja saat huomata että sydämen kyllyydestä suu puhuu.

Aamen.

R.E.

Rukous kirkon tuntomerkinä

Luther kirjoittaa kirjassaan Kirkolliskokouksista ja kirkoista rukouksesta: “Kuudenneksi tunnemme ulkonaisesti pyhän, kristillisen seurakunnan rukouksesta, Jumalan julkisesta kiittämisestä ja ylistämisestä. Sillä kun missä kuulet ja näet rukoiltavan Isä meidän rukousta ja opetettavan sitä lapsille, sekä laulettavan psalmeja ja hengellisiä lauluja Jumalan sanan ja oikean uskon mukaan; edelleen missä julkisesti teroitetaan mieliin uskontunnustus, kymmenet käskyt ja katkismuksen opetukset, tiedä, että siellä warmasti on Jumalan pyhä kristillinen kansa. Sillä rukous on myöskin yksi niistä kalliista pyhyyksistä, joiden kautta kaikki pyhitetään, kuten pyhä Paawali sanoo (1 Tim. 4, 5). Samoin ovat psalmit pelkkiä rukouksia, joissa ylistetään ja kunnioitetaan Jumalaa. Ja uskontunnustus ja kymmenet käskyt ovat myöskin Jumalan sanaa ja pelkkää pyhyyttä, jonka kautta Pyhä Henki pyhittää Kristuksen pyhän kansan. Mutta on selvää, että me puhumme rukouksesta ja lauluista, joista woi saada oppia ja parannusta. Sillä munkkien, nunnien ja pappien määkiminen ei ole mitään rukousta, eikä mitään Jumalan ylistystä. Sillä he eiwät ymmärrä eiwätkä opi siitä mitään, waan tekewät sitä kuten mitäkin aasin työtä wain watsan tähden; mitään parannusta, pyhitystä tai Jumalan tahdon täyttämistä he eiwät rukouksellaan tarkoita” (s.170). Käsittelemme tällä tunnilla rukousta kirkon tuntomerkinä. Tähän aihepiiriin liittyy monta näkökulmaa, jotka woi nostaa esille, mutta keskityn nyt vain pariin niistä. Aloitan tämän oppitunnin nurinkurisesti kertomalla, miksi rukous ei ole kirkon ehdoton tuntomerkki, vaikka Luther mainitseekin sen yhtenä seitsemästä kirkon tuntomerkestä. Se on siis hyvin tärkeä osa kirkon elämää, mutta ei kuitenkaan perustava ja täysin varma. Toiseksi käsitelen sitä, miksi rukous on kirkon tuntomerkki ja kolmanneksi vielä, kuinka rukouksen asema kirkon tuntomerkinä vaikuttaa siihen, miten kirkon tulee rukoilla yhdessä.

Tuntomerkki, mutta ei ehdoton tuntomerkki

Miksi rukous ei ole kirkon ehdoton tuntomerkki? Toisin kuin sana ja sakramentit rukous ei itsessään luo uskoa. Sanan ja sakramenttien ympärille kokoontuneessa seurakunnassa on välttämättä uskovia, koska Jumalan sana ei palaja tyhjänä takaisin ja sana luo välttämättä uskoa, kun se on jatkuvassa käytössä. Toisin on rukouksen kanssa. Se ei ole Jumalan asettama armonväline, vaan armonvälineistä syntyneen uskon vaikuttama hedelmä.

Huomaamme sen, että rukous ei ole kirkon ehdoton tuntomerkki, jo siitä, että kaikissa maailman uskonnoissa rukoillaan, mutta silti jokainen yhteisö, joka rukoilee, ei ole kristillinen; muslimit rukoilevat viisi kertaa päivässä, juutalaiset kol-

me ja monet muut ryhmät tuntikausia, mutta rukoilu ei tee heistä kristittyjä. Päinvastoin heidän rukouksensa ovat Jumalan edessä syntiä, koska niitä ei ole lausuttu uskossa. Myös monissa kristillisissä kirkoissa rukoillaan paljon, mutta emme voi pelkkien heidän rukoustensa perusteella tunnustaa sitä, että heidän joukostaan löytyy Jumalan lapsia. Hyvä esimerkki tästä on Lutherin kuvailema munkkien ja nunnien määintä. Nykyaikana myös vapaissa suunnissa esiintyvät rukoukset, joissa Jumalaa kohdellaan kuin karkkiautomaattia, todistavat kaikesta muusta kuin terveellisestä kristillisyydestä. Näissä yhteisöissä on kuitenkin varmasti kristittyjä, koska Jumalan sana on sielläkin voimallinen, vaikka heidän rukouksensa ovat jumalattomia, kaukana noista hienoista Raamattuun tukeutuvista rukouksista, joista Luther puhuu.

Tuntomerkki kuitenkin

On mahdotonta, että kristitty olisi rukoilematta. Kuinka olisi mahdollista, että hädässä oleva lapsi ei koskaan turvautuisi ahdistuksissa isäänsä tai kiittäisi häntä milloinkaan saatuaan häneltä jotakin tarpeellista ja hyvää? Siksi on välttämättä niin, että missä on kristitty, siellä on rukousta, ja täten siellä, missä on rukousta, on kristillinen kirkko. Silloin kun rukous yhdistyy evankeliumin julistukseen ja Kristuksen säätämiin sakramentteihin, se on Kristuksen Kirkon tuntomerkki.

Luther listaa Isossa katekismuksessaan kolme syytä, miksi kristitty rukoilee. Nämä kolme syytä pätevät luonnollisesti myös siihen, miksi siellä rukoillaan, missä kirkko on läsnä. Ensimmäinen syy rukoiluun on Jumalan käsky. Vaikka kristitystä tuntuisi hölmöltä pyytää taivaalliselta Isältään jotakin sen tähden, että tämä tietää jo tarpeemme ennen kuin edes pyydämme, Jumalan käsky velvoittaa meidät kuitenkin rukoilemaan. Kristitty ymmärtää, että Jumalan kaikkietävyydestä huolimatta hänen rukouksillaan on väliä, muuten niitä ei olisi käsketty. Jumalan käskyn noudattamiseen kristitty haluaa suhtautua ilolla, koska hän tietää niiden olevan Isän rakkaudessaan antamia. Yksi tärkeä näkökulma, johon Luther erityisesti tähtää puheellaan rukouksesta käskynä, on se, että olisi paljon luonnollisempaa, ettei Jumala haluaisi ollenkaan kuunnella meidän kaltaisiamme syntisäkkejä, mutta nyt Hän haluaa oikein käskyllään innostaa meitä rukoukseen. Hän ei ole välinpitämätön sen suhteen rukoilemmeko vai emme. Toinen syy rukoilemiseen on, että Jumala on luvannut kuulla rukouksemme. Emme varmaan tule tarpeeksi muistaneeksi, että on hirveän suuri etuoikeus aloittaa rukous sanomalla "*Isä meidän*". Hän on meidän hyvä Isämme, joka haluaa lahjoittaa meille suuria lahjoja. Jumala on luvannut meille, että "*Anokaa, niin teille annetaan... sillä jokainen ano-*

va saa” (Matt. 7:7–8). Luther kirjoittaa tähän liittyen: “Voit muistuttaa häntä [Jumalaa] tästä ja sanoa: ’Tässä minä nyt käännyin puoleesi, rakas Isä, ja rukoilen sinua. Omasta mieltä en sitä tee enkä oman ansioni varassa, vaan nojaan sinun käskyysi ja pidän kiinni lupauksestasi, joka ei voi jäädä täyttymättä eikä pettää minua” (s. 112). Viimeiseksi syyksi, joka vetää kristityn rukoukseen, Luther mainitsee sen, että Jumala on antanut meille Raamatussa jo valmiin sanamuodon rukoukseen. Meidän ei tarvitse tämän takia epäillä sitä, ovatko meidän rukouksemme muodoltaan ja pituudeltaan Hänelle soveliaita.

Tätä kaikkea, minkä Luther mainitsee, kristityt myös yhdessä noudattavat. Siksi siellä, missä on kristittyjä, on myös yhteistä rukousta. Raamatussa on useita esimerkkejä siitä, kuinka kristityt jo alusta alkaen rukoilivat yhdessä. Rukous on ollut aina osa seurakunnan jumalanpalvelusta. Apostolien teoista luemme: “*Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa*” (Apt. 2:42). Huomaatko, kuinka rukouksen asema tässä on korostettuna! Sehän on tässä rinnan oikean julistuksen ja ehtoollisen kanssa. Toisaalta tässä kohden Luukas on tarkkaan miettinyt, missä järjestyksessä hän luettelee nämä seurakuntaa yhdistävät asiat. Muodostaahan ykseys opissa perustan ehtoollisyhteydelle ja yhteiselle rukoilulle. Paavali kirjoittaa Timoteukselle siitä, mikä on hänen tahtonsa seurakunnan kokouksessa tapahtuvista asioista: “*Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä*” (1 Tim. 2:8). Muitakin esimerkkejä varmasti olisi, mutta nämä ovat riittävät tässä yhteydessä.

Rukous kirkon tuntomerkkinä ja rukousyhteys

Eräs rukoukseen liittyvä puoli on nykyaikana laajasti hämärän peitossa. On ilmeisesti unohdettu, että rukouskin on kristittyjen tuntomerkki. Ennen on ollut

aivan selvää, että oikeaoppinen seurakunta ja myös tämän jäsenet eivät rukoile yhdessä sellaisten kanssa, jotka eivät tunnusta samaa uskoa kuin he. Varhaiskirkossa oltiin todella tarkkoja sen suhteen, että harhaoppisten ja pakanoiden kanssa ei oltu missään hengellisessä yhteydessä. Yhteinen rukous on todella yksi kirkon tuntomerkeistä ja siksi siinä ei voi olla yhteyttä ellei ennen sitä ole opillista yhteyttä. Tuntomerkkejä tulee varjella, koska niiden laiminlyömisestä on aina haittaa sieluille.

Tiedämme hyvin, että Raamatussa kielletään kaikki hengellinen yhteys niihin, jotka eivät julista apostolista oppia. Apostoli Paavali kirjoittaa: *“Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti”* (Tiit. 3:10). Emme todellakaan karta harhaoppisia, jos suostumme rukoilemaan heidän kanssaan. No, miksi Raamattu kieltää rukousyhteyden toisoppisten kanssa? Ehkä tämä esimerkki omasta elämästäni kertoo, miksi Raamatun opetus on mielekäs: noin vuosi sitten kävin pitkän väittelyn erään baptistipastorin kanssa. Hän opetti muun muassa, ettei uskosta voi luopua, että vauvojen kastaminen on väärin ja että ehtoollinen on pelkkä muistoateria. Väittelyssä kumpikaan ei järkkynyt kannoissaan suuntaan tai toiseen. Tuon väittelyn lopuksi tämä baptistipastori halusi rukoilla kanssani. Mitä se olisi kertonut, jos olisin rukoillut hänen kanssaan? Enkö olisi sanonut: *“Ihan sama, jos uskot tuolla tavoin. Ei noilla harhaopeillasi ole niin kauheasti väliä! Riistäthän vain lapsilta pelastuksen ja turmelet kaksi niistä välineistä, joiden kautta Jumala haluaa pelastaa meidät!”*. Eikö tämä kuulosta kauhealta? Ehkä nyt ymmärrämme paremmin, että rukoilu toisoppisen kanssa mitätöi hänen harhansa vaarallisuuden. Rukousyhteydestä vetäytymällä todistamme yksilöinä ja yhteisönä, että harhaopilla on väliä. Harhaoppi ei ole mitätön asia. Pahimmassa tapauksessa harhaoppi riistää pelastuksen.

Yhteenveto

Vedän lopuksi vielä yhteen sen, mitä olen sanonut. Ensimmäiseksi, rukous ei ole kirkon ehdoton tuntomerkki, niin että se yksin ilman sanaa ja sakramentteja riittäisi takaamaan Kirkon läsnäolon kyseisessä yhteisössä, koska monissa eikristityissäkin yhteisöissä rukoillaan. Toiseksi, rukous on kirkon tuntomerkki, koska kristityn rukoilevat yhdessä sen tähden, että 1) se on Jumalan tahdon mukaista, 2) he ovat saaneet Jumalalta lupauksen siitä, että Hän kuulee heidän rukouksensa ja 3) Jumala on lahjoittanut heille Raamatussa monia valmiita rukouksia käytettäväksi. Kolmanneksi, koska oikeaoppinen kirkko haluaa toimia kaikessa ihmisten pelastukseksi, se ei osallistu yhteisrukoukseen sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka eivät pitäydy Raamattuun kaikessa opetuksessaan.

Rukous on todella suuri lahja. Kuinka innostavaa onkaan se, että me syntiset saamme lähestyä herrojen Herraa ja kutsua Häntä Isäksemme. Kaikki meidän heikkouksemme, ajatusten harhailut ja sydämen kylmyys on peitetty Kristuksen vanhurskautella ja siksi rukouksemme ovat otollisia Jumalalle. Tästä ja kaikesta muustakin saamme aina kiittää rakasta Jeestamme.

Mika Bergman

Hengen huokaukset

“Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.” Room. 8:26.

Georg Stöckhardt

Apostoli kuvaa... erästä tapahtumaa sisimmässämme. Sisimmässämme nousevat Hengen huokaukset Jumalan puoleen. Ihminen on huokaavan Hengen orgaani. Me tunnemme ja koemme jotakin tästä Hengen huokaamisesta ja odotuksesta sydämissämme. Tämä tulee usein kuuluviin myös siinä fyysisessä huokaamisessa, mitä rintamme ja suomme tuovat esiin. Ne ovat kuitenkin Hengen huokauksia, jotka kristitty voi myös erottaa omista huokauksistaan. Jumalan Henki on itsenäinen persoona, joka puhuu, todistaa ja rukoilee. Kuten Jumalan Henki todistaa hengellemme, puhuttelee meitä ja vakuuttaa meille, että olemme Jumalan lapsia, niin hän puhuu myös Jumalan lapsissa, heidän sielustaan käsin Jumalalle ja rukoilee edestämme.

Koska kysymyksessä ovat Hengen huokaukset, ne ovat sanomattomia, meille liian korkeita ja liian syviä. Tosin havaitsimme niitä si-

simmässämme, mutta emme voi ymmärtää niitä käsitteellisesti emmekä pukea sanoiksi. Henki huokaa meissä ja meidän kanssamme. Hänen huokauksensa suuntautuu samaan kohteeseen kuin meidänkin ja kuten myös luomakunnan huokaus, nimittäin Jumalan lasten vapautteen ja kirkkauteen. Tietystikään hän ei rukoile niitä itselleen, vaan meille. Niin hän huokauksillaan ja rukouksillaan edustaa meitä. Hän huokaa meissä, meidän kanssamme ja meidän hyväksemme. Jumalan hyvällä Hengellä on sydämellinen myötätunto meidän heikkouteemme nähden. Inhimillisesti puhuen hän ei voi sitä katsella eikä sietää, että Jumalan lapsia, joissa hän asuu, kohdellaan niin kaltoin ja niin hän astuu heidän sijaansa ja pyytää Jumalalta heidän kärsimyksensä päättymistä ja kirkkautta. Tällä voimakkaalla esirukouksella, joka tosin ei ole oikein meidän käsitettävissämme, vaikka jollakin tavoin koettavissa, hän sa-

malla tukee, kohottaa ja kantaa heikkoja huokauksiamme ja rukouksiamme, niin etteivät ne kokonaan lakkaa, vaan päinvastoin saavuttavat päämääränsä.

Ei ole yhtään uskovaa kristittyä, joka ei ole kokenut jotakin tästä Hengen avusta ja maistanut jotakin tästä Hengen lohdutuksesta. Kun risti painaa raskaana, kun tunnemme itsemme yksinäisiksi ja hylätyiksi emmekä löydä ystävää, lohduttajaa emmekä ketään joka ymmärtää oikein, mikä meitä huolettää ja tekee mielen raskaaksi, kun rukouksemme ja anomisemme eivät oikein kulje, silloin tunnemme sisimmässämme määrittelemättömän, sanomattoman huokauksen ja kaipauksen, joka kulkee läpi luiden ja ytimien, liikuttaa myös ruumiin jäseniä ja on voimakas huokaus ja kaipaus, joka tempaa meidät kohta kurjuudestamme ja antaa maistaa tulevan ajan voimia. On kuin joku toinen, vahvempi, tarttuisi horjuvaan sydämeemme,

nostaisi ylös ja kohottaisi Jumalan tykö, vetäisi hänen luoksensa, niin että me jälleen voimme iloisesti ja luottavaisesti katsoa kohti Jumalaa ja häntä rukoilla. Tämä on Lohduttajan, Pyhän Hengen apua ja esirukousta. Mutta vaikka emme paljoakaan tunne sellaista, niin tiedämme kuitenkin apostolin suusta, että hän, Pyhä Henki itse asuu meissä, vaikuttaa, puhuu, huokaa ja rukoilee sekä huokauksillaan ja rukouksillaan edustaa meitä, on apunamme, nostaa ja kantaa viimeiseen huokaukseeimme asti.

Henki itse puolustaa meitä lausumattomin huokauksin. Kuitenkin Jumalalle hänen kielensä on ymmärrettävää – apostoli lisää jakeessa 27. Se, joka tutkii sydämet ja näkee mitä siellä on, tietää, mitä Henki huokauksillaan tahtoo ja tarkoittaa. Hän tietää, että hän Jumalan mielen mukaisella tavalla puolustaa pyhiä.

Georg Stöckhardt,
Roomalaiskirjeen selitys

Tulkoon valkeus

*Jumala, maailman valo,
kirkasta meille armolliset kasvosi.
Tulkoon valkeus
sydämemme ja mielemme varjoihin.
Anna hyvyytesi loistaa meille
lempeinä ja huolettomina päivinä
ja silloinkin, kun pimeässä
epäröimme ja pelkäämme.
Valaise meille Sanasi,
ja Sanasi valaisee meidät.
Anna valosi heijastua kauttamme
maan ääriin saakka.*

Nimim. Pisara

Vesä

Luterilainen - Lastenosasto

KESÄ 2011

Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoivat kaksi miestä valkeissa vaatteissa; ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän." Apt. 1: 9-11

Pastorin kirje

Rakasta ja kunnioita äitiäsi

Toukokuussa on jälleen äitienpäivä. Varmaan tuo päivä lämmittää sinunkin sydäntäsi. Äidin rakkaus on suuri lahja. Kaunis tapa on, että muistamme äitiä kortein, kiitoksin ja muilla tavoin.

Jotkut lapsista muistavat pastori Efraimsonin. Hän on jo 86-vuotias ja asuu Yhdysvalloissa. Vielä muutama vuosi sitten hän kävi kesällä luonamme ja oli leireillä. Hän kertoi kerran työpaikkailmoituksesta. Siinä sanottiin tähän tapaan: ”Lapsi, joka on äidilleen kuuliainen, saa työtä mainosten jakajana.”

Mitähän ilmoituksen kirjoittajalla oli mielessään? Varmaan hän ajatteli, että lapsi, joka tottelee äitiään, varmasti hoitaa myös mainosten jakamisen hyvin, tekee työn ajallaan, ei heitä mainoksia roskiin jne. Tässä on paljon totuutta. Jos kotona opit auttamaan ja tottelemaan äitiä ja tietysti isääkin, opit samalla tunnollisuutta ja muita elämän kannalta tärkeitä asioita.

Pyhä Raamattu kuvaa kauniisti vanhempien opetuksien arvoa: ”*Ne ovat ihana seppäle sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi.*” (Sananl. 1:9) Jumala on antanut vanhemmat sinulle aivan erityiseksi lahjaksi. He tuntevat sinut paremmin kuin monet muut, rakastavat sinua ja tahtovat paras-tasi. Itse Jumala hoitaa ja varjelee sinua vanhempien välityksellä. Tästä syystä vanhempien kunnioittaminen tuottaa suuren siunauksen elämään ja heidän ohjeensa ovat arvokkaita.

Hyvät ohjeet myös muistuttavat siitä, ettet aina ole tehnyt niiden mukaisesti. Mielesi ei aina ole ollut kuuliainen. Olet saattanut puhua äidille epäkunnioittavasti. Siksi tarvitset syntien anteeksiantamuksen lohdutusta. Jeesus on tuonut sinulle, samoin kuin vanhemillesi ja kaikille muille läheisillesi armon. Jumala armo kaunistaa kaiken juhlan. Sen varassa voidaan viettää äitienpäivää kiitollisin mielin. Jumalan armo myös antaa voimaa jokapäiväiseen elämään. Armon voimasta äidit voivat rakastaa ja hoitaa lapsiaan. Samasta armosta lapset saavat voimaa kuuliaisuuteen rakasta äitiään kohtaan.

Kimmo Närhi

Jeesus astui ylös taivaaseen

Näet kansikuvassa kaksi enkeliä puhumassa opetuslapsille.

Enkeleillä, taivaallisilla lähettäläillä oli tärkeää asiaa opetuslapsille. Niinpä enkelit sanoivat opetuslapsille: "Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."

Kun Herra Jeesus otettiin kiinni tuomittavaksi, ylimmäinen pappi oli sanonut Jeesukselle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika." Silloin Jeesus vastasi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: Tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman (Jumalan) oikealla puolella ja tuleva taivaan pilvien päällä." (Matt. 26: 63,64)

Vapahtaja oli ennen kärsimistään kertonut ystävilleen, mitä on tapahtuva, kun hän tulee uudestaan maan päälle tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

Kaikki kuolleet heräävät. Jeesus sanoo: " Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista,

niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti." Näin Herra Kristus sanoo omilleen, uskovilleen. He pääsevät taivaan kotiin. Heidän synneistään ei enää puhuta, koska ne on pyyhitty pois.

Näin Raamattu vakuuttaa: " Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä". (1 Joh. 1:9)

Raamattu sanoo myös: "Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä."

Mutta niiden osa, jotka ovat pitäneet turhana Jumalan pyhän Sanan ja sitä halveksineet, on kauhistava.

Meidän tulee turvata yksin Jeesuksen sovitusyöhön, jonka hän teki puolestamme, ei mihinkään omaan tekoomme.

*"Jeesuksesta laulan,
Jeesuksesta vaan,
jolta syyni suuret
anteeks sain ja saan."*

EP

Daniel

jatkoa edellisestä numerosta

Viime Vesassa olimme edenneet Danielin kertomuksessa siihen asti, kun kuningas Nebukadnessar oli nähnyt, miten Danielin ystävät pelastuivat tulisesta pätsistä. Hän oli tunnustanut heidän Jumalansa ainoaksi oikeaksi Jumalaksi ja käsenyt kaikkien rukoilla ainoastaan oikeaa Jumalaa.

Mutta sitten taas hän näki kummallisen unen, jota kukaan viisaista ei taaskaan osannut selittää. Nebukadnessar muisti, että Daniel oli aikaisemminkin osannut antaa selityksiä ja kutsutti taas Danielin luokseen. Kuningas kertoo unensa:

“Minä näin: Katso, oli puu keskellä maata, ja sen korkeus oli suuri. Puu kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaiken maan ääriin. Sen lehdet olivat kauniit ja sen hedelmät suuret, ja siinä oli ravintoa kaikille. Sen alla etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut.”

Sitten kuningas kertoi, miten hän unessa näki enkelin tulevan taivaasta. Enkeli käski hakkaamaan puun poikki ja karkottamaan eläimet sen suojista. Mutta kanto piti jättää kedolle kahleisiin sidottuna.

Silloin Daniel hämmästyi hetkeksi, ja hän pelästyi. Kuningas lausui ja sanoi: “Beltsassar, älköön uni ja sen selitys sinua peljättäkö.” Daniel, jota sanottiin Beltsassariksi, vastasi ja sanoi:

“Herrani, koskekoon uni sinun vihollisiasi ja sen selitys sinun vastustajiasi. Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkeen maahan, jossa oli ravintoa kaikille ja jonka alla kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut oleskelivat, - se puu olet sinä, kuningas, sinun suuruutesi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen ja sinun valtasi maan ääriin. Ja että näit pyhän enkelin astuvan alas taivaasta ja sanovan: ‘Hakatakaa puu poikki ja turmelkaa se, mutta jättäkää sen kanto juuriin maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon; taivaan kasteesta hän kastukoon, ja niin kuin kedon eläinten olkoon hänen osansa, kunnes häneltä on kulunut seitsemän aikaa’. Sen selitys, oi kuningas, ja Ylimmäisen päätös, joka on kohdannut minun herraani, kuningasta, on tämä: Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tu-

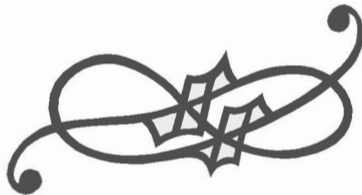
let tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo. Mutta että käskettiin jättää maahan puun kanto juurineen, se tietää, että sinun valtakuntasi pysytetään sinulla, ja sinä saat sen, niin pian kuin tulet tuntemaan, että valta on taivaan. Sen tähden, kuningas, kelvatkoon sinulle minun neuvoni: kirvoita synnit itsestäsi almuilla ja pahat tekosi vaivaisia armahtamalla; ehkäpä silloin onnesi kestäisi.”

Tämä kaikki kohtasi kuningas Nebukadnessaria. Vuoden kuluttua, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa, hän puhkesi puhumaan sanoen: “Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtaasuuruuteni kunniaksi!” Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun taivaasta tuli ääni: “Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois. Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoa niin kuin raavaat, ja niin on sinulta kuluva seitsemän ai-

kaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo.”

Sillä hetkellä se sana toteutui Nebukadnessarissa. “Mutta sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Ja minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää iankaikkisesti, jonka hallitus on iankaikkinen hallitus ja jonka valtakunta pysyy suvusta sukuun. Kaikki maan asukkaat ovat tyhjänveroiset; ja hän tekee, niin kuin hän tahtoo, taivaan joukoille ja maan asukkaille, eikä ole sitä, joka pidättää hänen käteensä ja sanoo hänelle: ‘Mitäs teet?’

Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja palasi minun valtaasuuruuteni valtakuntani kunniaksi. Ja minun hallitusmieheni ja ylimykseni etsivät minut, ja minut pantiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani. Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka ylpeydessä vaeltavat.”

Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

Rukoileva äiti

Äitienpäivänä muistamme erikoisesti rakkaita äitejämme ja isoäitejämme ja rukoilemme heidän puolestaan Taivaan Isää kiittäen heistä. Lapset, joilla on Jeesukseen uskovat vanhemmat, ovat erityisen hyvässä asemassa – suorastaan onniteltavia. He saavat jo pieninä kotona kuulla Vapahtajasta. Pyhässä kasteessa heidät on otettu Jumalan lapsiksi. Heidän puolestaan rukoillaan päivittäin.

Jeesukseen uskova lapsi rakastaa äitiä ja isää. Hän haluaa olla heille tottelevainen kaikessa niin kuin neljäs käsky opettaa. Mutta hän kyllä huomaa joka päivä, ettei ole täyttänyt käskyä kaikin kohdin. Hän tietää tarvitsevänsä anteeksiantamusta ja armoa Vapahtajaltaan. Siksi hän pyytää anteeksi vanhemmiltaan ja tahtoo taas olla hyvä heille. Raamattu kehottaa lapsia: “Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.” (Ef. 6:1)

EP

Äidin sylissä on hyvä olla.

Mukaiillen kirjasta Ensimmäinen Raamattu Taylor

Neljäs käsky

Kunnioita isääsi ja äitiäsi,
että menestyisit ja eläisit
kauan maan päällä.

Mitä se on?

Meidän tulee pelätä ja rakastaa Jumalaa niin, ettemme halveksi emmekä vihoita vanhempiamme tai hallitusväkeämme, vaan kunnioitamme ja palvelemme heitä, olemme heille kuuliaisat ja pidämme heitä rakkaina ja kalliina.

ISOISAN NEUYO:
ELÄ JUMALAN
LAPSENA!

Herra hyvä on

*Tähdet yöllä loistaa
Herran hyvyyttä.
Aurinkoinen toistaa
sitä päivällä.
Niityt, viljapellot,
kaste nurmikon
soi kuin ikikellot:*

*Herra hyvä on!
Kukka kukoistaapi
lintu visertää,
aalto loiskuaapi
Herran hyvyyttä.
Lapsi elontiellä,
hento, huoleton,
laula ilomiellä:
Herra hyvä on!*

GAA

Tervetuloa leirille 14.-19.6.2011 Siitamajalle!

Kesä on kovaa vauhtia tulossa. Tien varsilla loistavat leskenlehtien keltaiset kukinnot. Metsän reunassa sinivuokot ja valkovuokot nostavat kukkiaan auringon paistetta kohti. Tänä aamuna vielä näkyi likaisia lumikasoja varjopaikoissa. Kadun varressa katseeni kiinnittyi outoon näkymään: Roskia, likaista lunta, risuja ja kaiken keskeltä nousi loistavan valkoinen valkovuokon kukka.

Aamulla selailin päivän lehden ja kuuntelin uutisia radiosta. Ne kertoivat ihmisten pahuudesta, rikoksista ja väärinkäytöksistä. Murheellisia ja ikäviä asioita.

Mieleeni nousi puhdas, loistava evankeliumin sana. Meidän syntisten ihmisten likaiseen ja roskaiseen elämään Jumala on lähettänyt evankeliumin ilosanoman. Jeesus on sovittanut syntimme, hän tarjoaa meille puhdistuksen synnistä. Evankeliumi on kuin se kirkas, valkoinen vuokon kukka roskaisessa kadunvarressa. Se täyttää mielemme sanomattomalla ilolla ja onnella.

Leirit taas kutsuvat osallistujia. Lapset ja ohjaajat, isät, äidit ja isovanhemmat, kaikkia odotetaan leirille. Siitamajalla peipposet jo tekevät pesää, vuokot nostavat nuppujaan kuusen alla. Kun leiri alkaa, on jo täysi kesä. Siellä saamme iloita evankeliumista yhdessä toisten kanssa. Olemme Jumalan perheväkeä, niin kuin lastenleirin aihe opastaa.

Kesää ja leirejä odotellessa pyydämme Taivaan Isän siunausta kevään viimeisten viikkojen koulutyöhön ja leirivalmisteluihin, jotka ovat jo käynnissä.

Tuula

Koulun uskonnonopetuksen luonteesta

Jumalan sanan ja siitä otetun luterilaisen opin opetus liittyi olennaisena osana Suomen koululaitoksen syntyyn. Tämän asian tähden Raamattua, katekismusta ja virsiä opetettiin hyvin paljon kansanopetuksen varhaisvaiheissa. Sekaoppisuus pääsi vallalle kansankirkossa virallisesti 1870 tapahtuneen kirkkolain muutoksen myötä. Tästä huolimatta jäänteitä tunnustuksellisesta uskonnonopetuksesta oli jäljellä viime vuosikymmeniin saakka.

Uskonnonopetuksen luonne muuttui virallisesti vuonna 2003. Enää kyseessä ei ole edes periaatteessa tunnustuksellinen uskonnonopetus vaan oman uskonnon opetus. Termin muuttaminen ei suinkaan ollut sattumaa, vaan se sisältää hyvin vakavan viestin: ”Oma uskonto” on jotakin muuta kuin ”tunnustuksellinen opetus”.

Asian sisällöllistä merkitystä kuvaa Suomen Ekumeenisen Neuvoston pääsihteerin Heikki Huttusen mielipidekirjoitus Helsingin Sanomissa 14. 4. 2011. Siinä hän

kirjoittaa näin: ”Nykyisen koulun uskonnonopetus on moniarvoista. Kyseessä on oman uskonnon opetus, jossa lähdetään liikkeelle lapsen lähiympäristöstä, niin kuin muussakin alkuopetuksessa. Oma uskonnollinen ja kulttuurinen tausta antavat nuorelle eväät toisten katsomusten ymmärtämiselle ja arvostamiselle.”

Lähtökohta on siis – ei mikään tietty oppi tai tunnustus – vaan lapsen lähiympäristö. Käytännössä tämän voi olettaa merkitsevän sitä, että kun ympäristössä entistä enemmän on kristillisestä uskosta poikkeavia uskontoja ja kun ulkonaisessa kristikunnassa etäännyttään entistä kauemmaksi Jumalan sanasta, tämä kaikki vaikuttaa lähiympäristöstä lähtökohtansa ottavan uskonnon opetuksen sisältöön.

Vallitsevien periaatteiden mukainen uskonnonopetus jokseenkin väistämättä kasvattaa sellaiseen ajatustapaan, että hyvinkin erilaiset opit ovat samanarvoisia. Tämä on jyrkässä ristiriidassa Vapahtajan antaman opetustehtävän kanssa:

“... opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.” (Matt. 28:20) Uskonnollinen moniarvoisuus myös johdonmukaisesti ottaen hyökkää sitä vastaan, että yksin usko Kristukseen on pelastuksen tie. Apostoli Pietari lausui syvästi uskonnollisille maanmiehilleen: *“Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.”* (Apt. 4:12)

Käytännössä opettaja todennäköisesti voi lähinnä alaluokilla opettaa Raamatun kertomuksia aivan oikein. Opetussuunnitelmaan ja sen taustalla oleviin asenteisiin hän ei kuitenkaan juuri voi vaikuttaa.

Nykyisessä tilanteessa seurakuntiemme ja lasten kasvatuksesta vastuussa olevien vanhempien

on vakavasti huomattava, että vastuu Jumalan sanan ja katekismuksen opettamisesta on nimenomaisesti kodeilla ja seurakunnalla. Kysymyksessä on sekä evankeliumin ydinkohdan että Jumalan sanan koko opin välittäminen nousevalle polvelle. Tämän johdosta pyrimme myös entistä runsaammassa määrin toimittamaan koteihin kirjallista materiaalia lasten opettamista varten.

Mitä toisella tavoin uskoviin tulee, on velvollisuutemme rakastaa kaikkia ihmisiä heidän uskonostaan riippumatta. Olennaisena osana rakkauteen kuuluu myös sen esillä pitäminen, että Kristus on kuollut kaikkien edestä ja että hän on riittävä mutta samalla ainoa pelastuksen tie myös niille, jotka eivät vielä häntä tunne.

Kimmo Närhi

Miksi uskolliset luterilaiset eivät osallistu toisoppisten kirkkojen tai niissä toimivien yhdistysten tilaisuuksiin?

Kun aikanaan erosimme kansakirkosta ja liityimme luterilaisiksi paikallisseurakunniksi, niin tapahtui se Jumalan käskyn perusteella. Jumalan sana nimittäin käsksee kavahtamaan niitä, jotka vääriä oppia opettavat, Mt. 7:15, ja nimenomaan sillä tavalla, että ”heistä vetäydytään pois”, Rm. 16:17, että lähdetään pois sellaisten keskeltä ja erotaan heistä, 2 Kor. 6:17. Juuri tällaisiin raamatunkohtiin perustuvat Tunnustuskirjammekin kristittyjen velvollisuudet erota esim. paavikunnan yhteydestä.

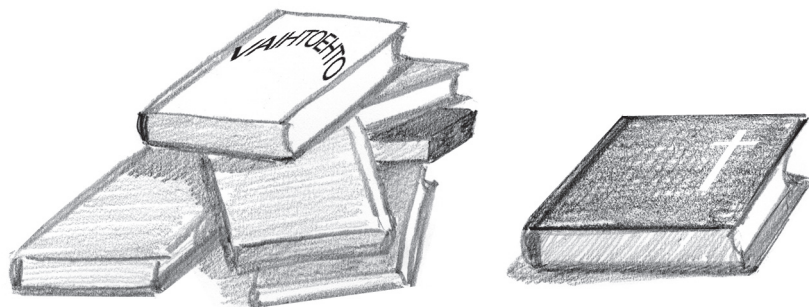
Suomen ev. lut. kansankirkko on jo kauan ja tähän päivään asti sallinut keskuudessaan epäluterilaisia oppeja. Kun jonkun kirkon jäsenyys merkitsee sitä, että kristityn tulee uskollisesti tunnustautua kirkkonsa oppiin ja toimintaan, niin siinä jatkuvasti sallitun väärän opin vakava kavahtaminen voi tapahtua vain siten, että vetäytyy siitä pois ja eroaa siitä.

Jollei näin tehdä, niin asioista tietoinen kristitty joutuu osallistumaan toisten synteihin. Ja sekoin Raamatussa kielletty, s Joh. 11; Ilm. 18:4, (Sellainen selitely, että vain silloin kirkon jäsen osallistuu sen johtomiesten opinsynteihin, jos ”omaa heidän henkensä, aatteitaan ja tekojaan”, kuten past- K.E. Salonen väittää [Lut. Seurakoppi s. 33], on juuri tuon

Luterilainen 3-4/1935

”osallistumisen” kieltämisyritys. Jos kerran jo olemme omaksuneet vääräoppisen ”hengen, aatteet ja teot”, niin nehän ovat silloin jo suorastaan meidän omia syntyjäme. Osallistuminen toisten opinsynteihin on juuri sitä, että kristitty, joka itse omaksuu oikean opin ja uskon, kuitenkin sen rinnalla sallii väärää oppia, kannattaa sen opettajia tai harjoittaa hengellistä toimintaa yhdessä toisoppisten kanssa. Tällä teolla hän syystä tai toisesta suojaa ja edistää sitä, minkä hän tietää vääräksi. Ja niin hän joutuu osalliseksi eli tilille myös siitä, mitä tuo toinen opettaja tekee.) Suomen kansankirkossa on osaksi koetettu välttää tätä syntiä ryhmitymällä eri uskonnollisten suuntien piiriin. Mutta niin vakavasti kuin sitä ovatkin tarkoittaneet monet yksinkertaiset sielut – mekin ennen kansankirkon jäsenenä ollen –, niin on se kuitenkin ollut vain toisella jalalla tapahtunut ”poisvetäytyminen”. Toinen jalka on silti ollut osallinen kirkon opilliseen sekavuuteen ja vääryyteen. Lopultakin se on ollut vain kuin piilosilla oloa, jota väärän opin isä koko rauhassa on voinut seurata. Silloin kun todella ryhdyimme lopettamaan tätä osallistumista toisten synteihin eroamalla tuosta

kansankirkosta, silloin vasta tuli ilmi, miten pinnallinen ja myöntäväinen tuo suunta-eristyminen sittenkin oli. Onko kansankirkon puolesta – siinäkin tapauksessa, että se nimenomaan on “epä-evankeelinen” – mikään muu suunta esiintynyt niin kiihkeästi kuin “evankeelinen suunta”? Eipä ole. Se on tunnustautunut sen vääraoppisiin ja kumartanut heitä ja he ovat puolestaan tehneet “evankeelisille” samoin. Yhdessä on taisteltu sekaoppisen kirkon puolesta tosin piestä, mutta kuitenkin oikeaoppista kirkkoamme vastaan.

Tässä tulemme vielä siihenkin raamatunkohtaan, jossa puhutaan Kristuksen tunnustamisesta tai kieltämisestä ihmisten edessä. Mt. 10:32,33. Kun Kristus meillä on vain Jumalan sanassa, niin hänet tunnustetaan pysymällä kaikessa hänen opissaan. Joka taas tunnustautuu väärään oppiin tai tekee niin osallistumalla toisten oppisyntiin, hän kieltää Kristusta. Kahta Herraa ei voi palvella. Ei siis saa vain katsoa sitä, mitä itse sydämessään tai yksityisessä piirissä uskoo ja tunnustaa, vaan on muistettava, että kuuluminen määrättyyn kirkkoon merkitsee tunnustautumista sen julkiseen toimintaan. Jos tämä toiminta on kaikissa kohdissa Jumalan sanan puhtaan opin mukaista,

tunnustetaan siinä Kristusta ihmisten edessä oikein. Jos taas tämä toiminta on oppiin nähden sekavaa, oikeata ja väärää, joudutaan sen kautta Kristusta kieltämään.

Tällaisten Jumalan sanan opetusten ja käskyjen perusteella on tapahtunut eromme kansankirkosta ja liittymisemme vapaisiin ev.lut. seurakuntiimme. Tämä asiamme vakavuus on herättänyt kuitenkin kansankirkkoon jääneissä erityistä vastustusta. Sehän on hyvin ymmärrettävää. Tämän vastustuksen ohella on tuntunut myös omantunnon kolkutusta, joka on ilmennyt mm. siinä, että toiset ovat jatkuvasti suuresti kaivanneet meitä takaisin – ei tosin aina kirkon piiriin, mutta ainakin Evankeliumiyhdistyksen toimintaan. Vähin toivomus on ollut, että tulisimme edes kuulemaan ja läsnäolemaan heidän juhliinsa. Tällainen toivomus on saattanut sisältää sitä, että meikäläisten läsnäolo “evankeelisissa” tilaisuuksissa lohduttaisi noita kansankirkkoon jääneitä. He varmaan kaipaavat meiltä sellaista todistusta, että mekin pitäisimme heidän hengellistä toimintaansa hyvänä ja riittävänä. Toiset kylmemmät saattavat sen lisäksi toivoa, että meikäläiset tulemalla “evankeelisiin” tilaisuuksiin vähitellen

herpautuisivat pois seurakuntiemme hengellisestä hoidosta.

Tällaiset esitykset ovat meikäläisille kiusauksia ja sitä vaarallisempia, kun “evankeelisten” joukossa on vielä paljon vanhoja, hyviä tuttavii ja ystäviä ja kun tuo suunta-toiminta olisi lihalle ja verelle niin paljon helpompaa kuin olo Jumalan sanan mukaisessa seurakunnassa. Lisäksi voi kiusausta kaunistaa se, että noissa tilaisuuksissa julistetaan erilaisia luterilaisen opin kohtia oikeinkin. Meillä on kokemustakin siitä, miten voi käydä, jollei tällaista kiusausta voi tai tahdo vastustaa selvällä Jumalan sanan opilla ja historiallisilla tosiasioilla. Edessämme on noin 7 vuotta sitten kirjoitettu laaja kirjelmä näistä samoista asioista kahdelle seurakuntalaiselle, jotka kumpikin olivat tämän kiusauksen edessä, joskin kumpikin lähenteli erilaisia kansankirkollisia suuntia. Molemmat nämä seurakuntalaiset liittyivät sitten aikaan – ei vain noitten suuntien toimintaan, vaan myös luonnollisesti itse kansankirkkoon. Emme ole vielä liian kaukana tällaisista viettelyksistä, joten haluamme kaikille yhteisesti selvittää näitä tärkeitä kysymyksiä.

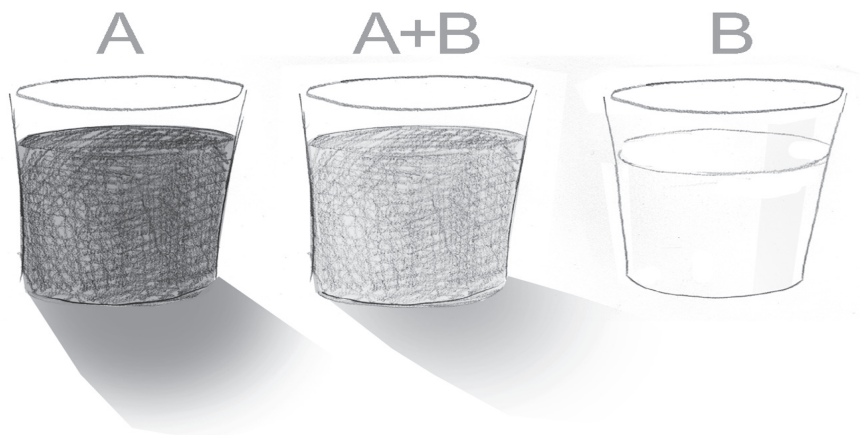
Kun on kyseessä jonkun kirkon tai kirkollisen suunnan juhla tai puhe-tilaisuus, niin on sitä pidettävä ei vain paikkakunnallisena tai sitä järjestäneiden henkilöiden yksityisenä juhlanä, vaan aina myös tuon kirkon julkisena tunnustustoimena. Se on osa yhteisen kirkon toimintaa. Tällaisena tuollainen tilaisuus myöskin on aina vastakkainen siitä kirkosta erillään olevien seurakuntien työlle, oli siellä sitten minkälaista ohjelmaa tahansa. Jo pelkästään ihmisen jatkuva kuulumi-

nen määrättyyn kirkkoon on tunnustustoimi uskonnollisissa asioissa. Tuon kirkon jäsenet eivät myöskään edusta vain sitä, mitä jossakin juhlassa esitetään, vaan kaikkea sitä, mitä kirkko tai sen piirissä olevat suunnat ovat opin ja vaelluksen asioissa julkisesti lausuneet tai tehneet – siitä tilille joutumatta.

Kun nyt on kyseessä sellainen kirkollinen toiminta kuin yllä mainitun kansankirkon, joka piirissään sallii erilaisia vääriäkin oppeja, niin mukanaolo sen uskonnollisissa tilaisuuksissa merkitsee vähintään sitä, että pidetään tuon kirkon harhoja ja sen sekavuutta vaarattomina – ainakin siinä määrin, että edes määrättyihin tilaisuuksiin voi osaa-ottaa. Jos näin pitkällä ollaan, - moni luulee silloin vasta olevansa aivan vaarattomassa asemassa -, silloin on jo pohja pudonnut jalkain alta. Ensimmäisen taulun käskyistä on tingitty. Niitten mukainen eroaminen vääraoppisten yhteydestä on turha. On jo tultu – ehkä huomaamatta pois oman seurakunnan piiristä toisten joukkoon.

Kansankirkon jäsenet päättelevät aivan oikein ja hyvinkin pian, että tällaisten kristittyjen kohdalla on taisto tauonnut. He iloitsevat siitä, että yksi edes on paluutiellä. Se on heille todistus siitä, että heidän toimintansa vetää tuota kristittyä puoleensa enemmän kuin hänen oma seurakuntansa.

Tällaiseen yhteistoimintaan osallistuva ei voikaan pitää omaa uskoaan ja seurakuntansa tunnustamaa oppia enää varmana. Hän pitää toisenlaistakin hyvänä. Kun Zwingli aikoinaan tarjosi yhteistoimintaa Lutherille, vaikka heidän välillään vallitsi opin erilaisuus, niin Luther syystä saattoi pitää Zwingi-

liä sellaisena, joka itsekään ei ollut opistaan ehdottomasti varma. Pienikin horjahtaminen tällaisissa asioissa johtaa helposti suureen lankeemukseen. Kun ennen on jumalallisella velvoituksella pitäytynyt puhtaaseen oppiin ja sitä vakaasti tunnustanut, ovatkin nyt enää määrätty inhimilliset suhteet ratkaisemassa sitä, missä määrin vielä mitään opinkohtaa haluaa tunnustaa. Uskonnolliset yhteyspyrkimykset, joita harrastetaan Jumalan sanan puhtaasta opista tinkimällä tai sitä väheksymällä, ovat siirtyneet inhimillisten harrastusta piiriin. Rakkaus ihmisiin ja haluttuun yhteistoimintaan voittaa silloin sen rakkauden, joka rakastaa Jumalan sanan totuutta.

Jos joku luulee vielä pysyvänsä oikealla tiellä osallistuessaan vain määrättyihin toisen kirkon juhliin tai puhe-tilaisuuksiin, mutta ei esim. tahdo käydä siellä ehtoollisella, niin ei tämäkään raja ole kestävä. Ehtoollisen vietto on tosin hyvin vakava seurakunnallinen

tunnustustoimi, kuten Lutherinkin kirjoituksista hyvin tiedetään, mutta jos kerran voidaan jatkuvasti olla mukana muussa jumalanpalveluksessa tai puhe-tilaisuuksissa, niin johdonmukaisesti tie kulkee ehtoollispyötyään. Jos toivotaan siunausta sielulle sekaoppisen kirkon saarnatuolista, niin miksi ei sitä sopisi hakea myös alttarilta! Entä sitten osallistuminen yhteisiin rukouksiin? Jo Isä meidän-rukous vaatii niiltä, jotka samassa tilaisuudessa ja yhdessä hartaudessa siihen osallistuvat, yksimielisyyttä opissa. Olisihan pilkan-tekoa, jos erioppiset yhdessä rukouksilisivat: kukin oman oppinsa hyväksi toista vastaan. Jumalan nimi pyhitetään vain siten, että "Jumalan sana opetetaan selvästi ja puhtaasti ja me sen mukaan elämme jumalisesti, niin kuin Jumalan lasten sopii; siihen auta meitä, rakas taivaallinen Isä!"

Osaa-ottaessaan toisenlaisen kirkon tilaisuuksiin ei kristitty joudu vain itse ja noitten toisten edessä tilille toi-

minnastaan. Hänen askeleensa tuntuvat myös siinä seurakunnassa, johon hän kuuluu. Heikot saattavat heikentyä ja uskollisille siitä koituu murhetta. Kristillinen totuus on niin tarkkaa, että on vältettävä sellaistaikin, mikä voisi edes näyttää uskottomuudelta puhtaan opin tunnustamisessa.

Kun tällaista esitämme, niin se saattaa tuntua joistakin hyvin ankaralta. Kansankirkossa tunnemme yksityisiä, jotka mitä suurimmalla hartaudella kulkevat eri-oppisten tilaisuudesta toiseen tai ainakin muutamisiin ja pitävät sitä rakentavana. Siinä saattaa olla mukana tietämättömyydessä kulkeva Jumalan lapsikin. Mutta se ei muuta Jumalan sanaa ja sen selviä opetuksia, käskyjä ja kehoituksia. Ja kuka vastaa siitä, etteikö tuo harhaava sielu lopulta ehkä joudu erhetysten paulaan ja huku. Luterilaisten kristittyjen velvollisuus on myös lähimmäisen hyväksi tunnustaa totuutta niin kuin Jumalan sana sitä edellyttää. Siinä kysytään suurta kärsivällisyyttä ja jaloa hienotunteisuutta, mutta totuutta ei saa loukata.

Tämä kirjoitus voi joutua myös sellaisten käsiin, jotka ehkä eri syistäkin ovat olleet mukana sellaisissa tilaisuuksissa, joista tässä on puhe. Kuinka sydämestämme soisimmekaan, että he huomaisivat heitä vaanineen viettelysten suuruutta tai horjahduksen vakavuutta ja vahvistuisivat oikealla tiellä. Voi myös sattua, että kristittyimme virkansa puolesta (esim. sotilaana tai lasten hoitajana) joutuvat tällaisiin tilaisuuksiin. He eivät niitä rakasta eivätkä omasta puolestaan niihin menisi. He varustautukoot Jumalan sanan opetuksella, että kestävät tällaisetkin koetukset. Kun sukulaiset ja tuttavat,

jopa saman perheen jäseniäkin saattaa kuulua eri kirkkoihin, niin voi esim. joutua toisoppisten hautajaisiin, vihkiäisiin, kastetilaisuuteen tms. Sellaista ei kansankirkollisellakaan taholla pidetä todistuksena siitä, että niissä mukana oleva samalla olisi mieltynyt toisen kirkon hengellisyyteen. Kuitenkin on niissäkin oltava varuillaan ja vältettävä sellaista, mikä erityisesti voisi näyttää toisoppisten hengellisyyden kannattamiselta. Tämänlaatuisissa tilaisuuksissa voi joutua monen koetuksen eteen jo keskusteluissakin.

Varoittavana esimerkkinä olkoon silloin mielessämme Mestarinsa kieltänyt Pietari. Mutta kaikille, jotka tällaisissa tilaisuuksissa ovat joutuneet menettelemään tavalla, joka ei ole ollut Kristuksen ja hänen oppinsa vakaata tunnustamista ja jotka sitä murheella ja peljäten katuvat, on sama Pietarin kohdalla myös lohduttava esimerkki, kun hän syntinsä tunnossa ja sitä murheella katuen turvasi Kristuksen anteeksi-antamukseen. Tällä tavalla nöyryntyt Pietari oli sitten kuolemaan saakka uskollinen Kristuksen tunnustaja.

Me tunnemme myös kristittyjen heikkouden syntejä tämänkinlaatuisissa asioissa, mutta heikkouden syntistä voi olla aivan lyhyt matka puhtaan opin ja oikean uskon kieltämiseen ja menettämiseen, joten heikkoja on vahvistettava eikä heidän heikkouttaan saa kaunistella. Heikosta voi myös helposti tulla vahva. Jos kristitty ei pidä itseään epävarmana harhakäsityksessään, vaan vaatii sille oikeutusta seurakunnassa ja ryhtyy sitä myös levittämään, ei sellaista enää voida pitää heikkona.

A. A. U.-W. (jatkuu)

Muut lehdet
Muut lehdet
Muut lehdet

Seinäjoen sanomat 17.11.2010

Pääkirjoitus

A-P Pietilä

Kaupunkilehtiryhmän johtaja

Kirkko käy omaa sisällissotaansa

Luterilaisen kansankirkkomme sisällä on uskonsodittu homojen ja lesbojen puolesta ja heitä vastaan koko 2000-luvun. Viime viikolla päättyneessä kirkolliskokouksessa suvaitsevainen linja sai merkittävän voiton, jota tavalliset seurakuntalaiset eivät edes huomanneet.

Sukupuolineutraali avioliitto ja homoparien kirkollinen siunaaminen ovat olleet kirkon sisällä toimivan ryhmittymän tavoitteena jo kymmenen vuotta. Yhteysliikkeen nimellä toimiva ryhmä oli aluksi salainen ja sen asiakirjat pidettiin luottamuksellisina. Ryhmä keräsi muun muassa kirkon työntekijöistä salaisen rekisterin, johon kirjoitautuneet lupautuivat esiintymään julkisuudessa homojen puolesta, heti kun aika olisi kypsä.

Yhteys-liike julkistettiin 2003. Tässä ei ole mitään hämärää. Mutta miksi "asiatuntijoina" tiedotusvälineissä esiintyneet papit ja muut henkilöt eivät ole ilmoittaneet kuuluvansa aktivistijoukkoon? Miksi television, radion ja sanomalehtien jutuissa on haastateltu

pääsääntöisesti Yhteys-liikkeen edustajia kertomassa homojen siunaamisesta? Toimittajien lähdekritiikki ja normaali toimituskäytäntö edellyttävät henkilön motiivien ja taustojen selvittämistä ja julkistamista. Näin ei ole toiminut Yle eivätkä muut isot mediat.

Yhteys-liikkeen kannattajat esittelivät viimeviikon kirkolliskokouksessa homopareille tarkoitetun rukouskaavan, joka erehdyttävästi muistuttaa heteroparien vihkikaavaa. Luonnos menee piispainkokoukselle, joka määrittää homojen ja lesbojen tulevan siunauskaavan. Tämä on Yhteys-liikkeen merkittävä taisteluvoitto.

Tähän kirjoitukseen antoi aiheen Yhteys-liikkeen pappi. Hän ilkkui, että "salaisena alkanut hankkeemme on maalissa, kun heterot seurakuntalaiset äänestävät (seurakuntavaaleissa) tietämättään meidän ehdokkaitamme, jotka muuttavat koko kirkon".

Sama pappi tuomitsee perinteisen avioliittokäsityksen kannattajat helvettiin, koska hän pitää heitä homokammoisina. Uskonsodat ovat sotia ilman armoa.

STLK:n kirjamyntiluettelo ja hinnasto 2011..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaeituksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Aijal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) á.....	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 “Rauha teille!”(M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 2 “Rauha teille!” (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 3 “Rauha teille!” (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 4 “Rauha teille!” (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 —Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdeta taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhain testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00

LUTERILAINEN lehti, vuosikerta..... 25,00
 ” ” irtonumero .....

Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istuutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä. Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi: "Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä. Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan. Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden. Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman. Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista paha. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä. Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi. Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä lamppua sytytetä ja panna vakana alle, vaan lampunjalkeaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa.

Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut. Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa. Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan.

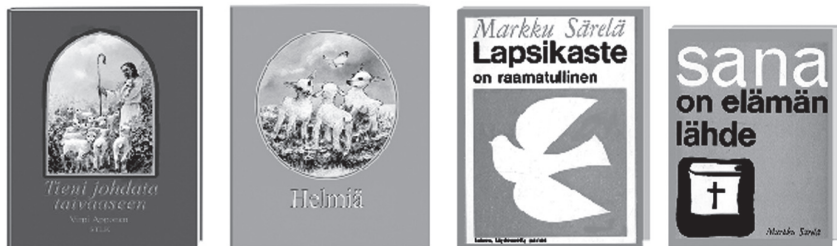
Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion.' Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjämpäväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tullen. Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi. Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen. Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon.

Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin.' Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa. Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruu-

miisi heitetään helvettiin. Ja jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin. On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.' Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyin, tekee huorin. Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä vannoa väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi.' Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuim, älkääkä maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki; äläkä vannoa pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä valkeaksi etkä mustaksi; vaan olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei.' Mitä siihen lisätään, se on pahasta. . (Matt. 5:1-39)

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansa-tempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän –rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjassen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

Rupert Efraimssonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimssonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimssonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan sanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Särelän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetystenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Särelä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirikko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Särelä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulle Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös seläisiä asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Lasten raamattuleiri ja esirippikoulu

Orivedellä, Siitamajalla 14.-19.6.2011

Olemme Jumalan perhettä

Päiväohjelmat:

- Ti 14.6.** 17.00 Ruokailu
18.00 Avaus
19.00 Iltahartaus
20.00 Iltapala
- Ke-la 15.-18.6.** 08.45 Aamuhartaus
09.10 Pastorin tunti
10.00 Oppitunti 1, ohjaajat
11.00 Virsitunti
12.30 Oppitunti 2, ohjaajat
13.30 Askartelua, liikuntaa
16.30 SK-laulutunti
19.00 Iltahartaus ja iltaohjelma
- Su 19.6.** 08.45 Aamurukous
10.00 HPE
12.00 Jumalanpalvelus ja päätösjuhla

Mukana ovat mm. pastorit Kimmo Närhi, Markku Särelä ja Edward Brockwell sekä teologian ylioppilaat Mika Bergman ja Vesa Hautala. Ohjaajina, emäntinä ja muissa tehtävissä on muita aikuisia.

Siitamajan ympäristö on kaunista seutua. Leirisauna lämpiää järven rannalla. Muuten väliajoilla leikimme, pelaamme, askartelemme ja teemme kaikkea muuta mukavaa. Tule mukaan ja tuo ystäväsikin. Leirimaksu on vain 50 euroa, joka peritään samasta perheestä korkeintaan kahdesta lapsesta.

Ilmoittaudu viimeistään keskiviikkona 8.6. pastori Kimmo Närhille, Rajakatu 7 15100 Lahti, puh. 040 - 756 7659, sähköposti kimmo.narhi@luterilainen.com.

Poisnukkunut

Jumala on kutsunut tämän elämän vaivoista iankaikkiseen elämään

Matti Antero Lintuniemen Lahdesta 80 vuoden iässä.

*“Oi Jeesus, kiitos nimellesi sun / Kun pyhille soit levon siunatun. /
Ja rauhan jälkeän tuskan, taistelun. / Halleluja!”* (VK 1938 129:1)

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. 22.5 asti ja 1.6. alkaen keskiviikkoisin klo 19. HPE 22.5. *Pyhäkoulu* su 15.5. klo 10.15-10.45.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Helatorstain juhla* to 2.6. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. HPE 8.5. ja 5.6. *Seurakuntailtapäivä* ke 11.5. klo 17. *Kristinopin peruskohtia* to 26.5. klo 17. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 17 24.5. asti.

Siitamaaja: Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11, HPE 15.5., 19.6. (Huom! HPE klo 10), 10.7., 14.8., 4.9. ja 25.9. Kirkkokunnankokouksen avajaisjumalanpalvelus la 28.5. klo 11. Ei jumalanpalvelusta 29.5.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 5.6 klo 14. *Raamattutunti* to 5.5 klo 14.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 8.5. klo 14.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* su 29.5. klo 17.

Kokkola: *Jumalanpalvelus (HPE)* pe 20.5. klo 18.

Hankasalmi: *Jumalanpalvelus* la 21.5. klo 16

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 30.4. klo 16.

Vaasa, Raastuvankatu 3 D: *Jumalanpalvelus (HPE)* su 22.5. klo 16 (HUOM! kellonaika).

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus (HPE)* to 19.5. klo 18.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 6.5. klo 15.30 (HPE).

STLK:n XLIII varsinainen kirkkokunnankokous Siitamajalla la 28.5. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Leirejä Siitamajalla:

Nuorten päivät ja esirippikoulu
13.-15.5.

Laki- ja evankeliumi –seminaari
13.-15.5.

Lasten raamattuleiri ja esirippikoulu 14.-19.6.
Aikuisten raamattuleiri 5.-10.7.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Jumalan sanan luotettavuus, Martti Luther.....	118
Miksi uskolliset luterilaiset osallistuvat puhdasoppisen seurakunnan tilaisuuksiin?KN.....	119
Miten Jeesus tekee omistaan rohkeita todistajia? RE.....	121
Rukous kirkon tuntomerkinä, MB.....	126
Hengen huokaukset, GS.....	130
Tulkoon valkeus, OL.....	132
Luterilainen Lastenosasto, TM.....	133
Koulun uskonnonopetuksen luonteesta, KN.....	141
Miksi uskolliset luterilaiset eivät osallistu toisoppisten kirkkojen tai niissä toimivien yhdistysten tilaisuuksiin? A. A. U.-W.....	143
Muut lehdet.....	148
Matt. 5:1-39.....	150
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	152-155

Kansi: Marian teko, Joh. 12: 3-8, Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2011: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvat)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com